

миришливо; за това трендафилъ-тъ е толко хубавъ. Догдѣ не бѣше още откъснатъ отъ корень-тъ, живѣше и растѣше, и още два дни може да живѣе, ако го натопи Еленка въ чашъ-тъ. Трендафилъ-тъ е по любопытно нѣщо отъ камъкъ-тъ, защото той живѣе, а камъче-то не може да живѣе. Попытай трендафилъ-тъ, та виждь може ли да ти отговори?

И. Не тебе да му говорѣхъ, защото той не може нито да говори, нито да слуша.

М. Може ли да ся научи трендафилъ-тъ нѣщо.

И. Не, нито камъкъ-тъ може да ся научи.

М. Знаеш ли кой ми даде тоя часовникъ?

И. Казала си ми, че го е далъ баща ми. Какво хубаво часовниче! молихъ ти ся, мамо, отвори го да видѣхъ що има вътрѣ. (Г-жа Анна отваря часовникъ-тъ).

М. Виждь, Иванчо, колко малкы търкалца ся въртятъ непрестанно.

И. Видѣхъ ги, мамо. Ахъ да имахъ и азъ такова часовниче да ми показува часове-ты! Помнишь ли като го отвори вчера на Еленкѣ, а тя мислѣше че е живо нѣщо.

М. Наистинѣхъ, сестра ти е още малка, и не знае, но ты знаешъ, че часовникъ-тъ не е живъ, ако и да ся върти самъ отъ себе-си; но и това е невъзможно, както нито трендафилъ-тъ нито камъче-то може отъ себе си да ся дига и да ся слага. Часовникъ-тъ трѣбе да ся навива съ ключъ, и има вътрѣ за-